

بیایید بازی کنیم!

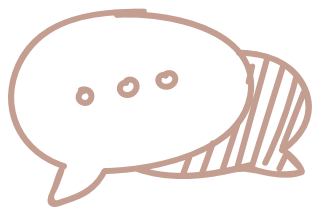
فعالیت‌هایی برای خانواده‌ها

مجموعه

۲

ارتباط و سوادآموزی

چکیده

«بیایید بازی کنیم! فعالیتهای برای خانواده‌ها» (*Let's Play! Activities for Families*) توسط وزارت آموزش و پرورش بی‌سی برای خانواده‌ها و پرستاران کودکان تدوین شده است تا تجربه‌های یادگیری آغازین کودکان را از طریق بازی و سرگرمی ارتقا بخشد.

هر فعالیت بازی با یکی از پرسمان‌های زندگی که در چهارچوب یادگیری آغازین بی‌سی توصیف شده است مرتبط می‌باشد، که عبارتند از:

- تعامل با دیگران، مواد و جهان
- ارتباط و سوادآموزی
- هویتها، مسئولیت اجتماعی، و گوناگونی
- بهزیستی و احساس تعلق

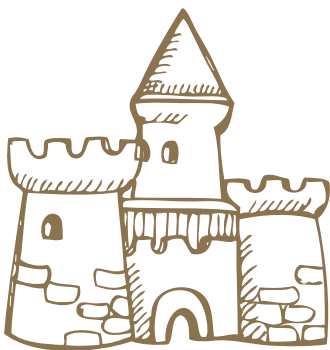
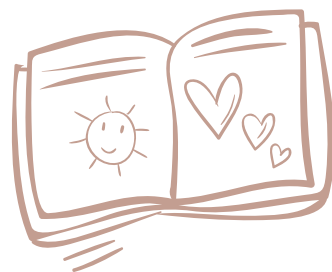
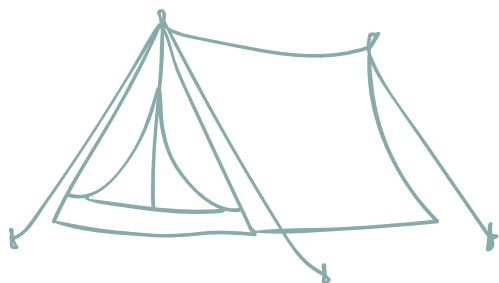
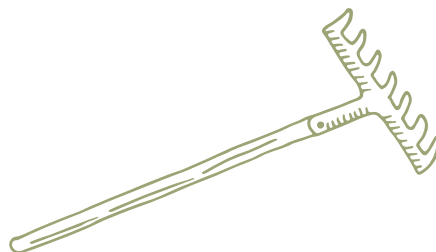
هدف از این فعالیتهای خلق تجربه‌هایی است که باعث تعامل با کیفیت درون خانواده‌ها می‌شود. این گونه تعامل پرورش اجتماعی و احساسی سالم کودکان را تقویت می‌کند. این فعالیتهای به دقت انتخاب شده‌اند تا بیان و گسترش علاقه‌های و ایده‌های کودکان را تشویق نموده و زمینه‌های تازه و انگیزه‌بخشی را برای کنجکاوی و اکتشاف به کودکان ارائه نماید. بخش «چگونه» ایده‌هایی ارائه می‌دهد تا بتوانید این فعالیتهای را برای کودکانی با توانایی‌های مختلف تطبیق دهید.

راهنمای‌های بیشتر:

- کودکان را تشویق کنید تا بر اساس علایق و/یا پرسش‌هایش، رهبری بازی را به دست گیرد؛
- هیچ راه درست یا غلطی برای کنجکاوی در این فعالیتهای وجود ندارد؛
- هنگامی که از کودکان پرسشهای دارای پایان باز می‌پرسید (نمونه‌های این پرسشها در متن آورده شده است)، به آنها وقت کافی بدهید تا پرسشها را پردازش کنند و پاسخ دهند؛
- با استفاده از کلمات هر کاری که کودکان در ضمن بازی انجام می‌دهد را توصیف کنید؛ و،
- در لحظه‌های چالش یا دشواری، با کمک به او برای حل مسئله، کودک را حمایت کنید. برای مثال، «می‌بینم که این خیلی مشکله. چه قسمتی رو می‌تونیم به شکل دیگری انجام بدیم؟» تشویق کودکان برای عمل کردن به این شکل پرورش مهارت‌های آنها را تقویت می‌کند و اعتماد به نفس آنها را ارتقا می‌بخشد.

از داستانگویی برای فرزندان لذت ببرید! هر فعالیتی یک کتاب یا کتاب‌هایی که مرتبط با درونمایه‌ها یا سرفصل‌های آن فعالیت هستند را معرفی می‌نماید. کتاب‌های پیشنهادی هم اینک در بسیاری از کتابخانه‌ها موجود بوده و نمونه‌ای از انواع کتاب‌های عکس دار و داستانی، کتاب‌های اطلاعاتی و کتاب‌های مقوایی کودکان می‌باشند. اگر نمی‌توانید کتابی را پیدا کنید، از کارمندان کتابخانه محلی درخواست کنید به شما کمک کند یا کتابی مشابه آن را پیشنهاد نماید. شما حتی می‌توانید دنبال کتاب‌ها و داستان‌هایی به زبان خانواده خود بگردید.

بیایید بازی و تفریح کنیم!

ضربان قلب مادر زمین

موضوع

این فعالیت والدین و کودکان را در یک تجربه موسیقی و فرهنگی وارد می‌کند. بسیاری از بومیان کانادا بر این باورند که صدای طبل "ضربان قلب مادر ما، زمین" است.

کودکان به ریتم، رقص یا حرکت بر اساس موسیقی علاقه دارند. این فعالیت از طریق طبل زدن، علاقه آنها به موسیقی را تقویت می‌کند. برای آنها مهم نیست که شما فکر می‌کنید که خواننده یا نوازنده بسیار بدی هستید، آنچه برای آنها مهم است، این است که شما همراه با آنها می‌خوانید و بازی می‌کنید.

1 زمینه را فراهم سازید

- مجموعه‌ای از اشیاء با اندازه و جنس‌های مختلف که وقتی به آنها ضربه می‌زنید، صداهای مختلفی ایجاد می‌کنند، فراهم کنید. با کمک یکدیگر، اشیاء مختلفی در اطراف خانه برای طبل زدن پیدا کنید. در حین جستجو، با هم صحبت کنید و پرسید که چه اشیایی می‌توانند برای طبل زدن مناسب باشند، به چه دلیل.
- در جمع کردن وسایل کنج‌کاو باشید. صداهایی که ایجاد خواهند کرد را بلند با خود تکرار کنید و فکر کنید که چه اشیایی در کنار هم می‌توانند صدای خوبی تولید کنند.

2 طبل زدن

- کودک خود را ترغیب کنید تا با اشیایی که از اطراف خانه پیدا کرده‌اید، طبل بزند، مثل قابلمه، ماهیتابه، کاسه یا ظروف مختلف و قاشق‌های چوبی یا فلزی.
- به کودک خود اجازه دهید آزادانه اشیاء را کشف کند و یادتان باشد خوش بگذرانید!
- ضربات مختلف طبل را به کودک خود نشان دهید - آرام، سریع، شدید، نرم.

3 آواز خواندن

- می‌توانید این آهنگ جالب از بومیان را با کودک خود، با آواز بخوانید، هر حیوانی که می‌خواهید انتخاب کنید و از صداهایی که حیوانات تولید می‌کنند، لذت ببرید.
- آهنگ:

Mother Earth Has A Forest (مادر ما زمین، جنگلی دارد) - با ریتم آهنگ "Old McDonald Had a Farm"

Mother Earth has a forest – Hey yah hey yah hey

!And in that forest, she has a Bear – Hey yah hey yah hey

.With a Grrr...grrr...here, and a grrr...grrr...there

...Here a grr...there a grr...everywhere a grrr...grrr

!Mother Earth Has a Forest – Hey yah hey yah hey

این آهنگ را می‌توانید با سایر حیوانات جنگل نیز تکرار کنید، از قبیل:
گرگ (آووووووو)، مار (هسسسس)، قورباغه (قور قور)، سینه سرخ (آواز پرنده)

هدف

این تجربه به کودکان کمک خواهد کرد تا

- مهارت‌های ارتباطی و سواد آنان ارتقا پیدا کند
- قدرت حرکتی آنها تقویت و کنترل شده و هماهنگی دست و چشم آنان افزایش پیدا کند
- احساسات خود را بروز دهند، خود تنظیمی بهتری داشته باشند، تمرکز داشته باشند و به یک فعالیت مشغول شوند.
- بتوانند افکار و تجارب خود را به شکل خلاقانه و با استفاده از اشکال مختلف بیان، منتقل کنند
- توانایی‌های زبانی متنوع، ریتم و ظرفیت ارتباط با دیگران از بسیاری جهات، تقویت شود
- وارد بازی با موسیقی و کلمات شوند
- در مورد داستان‌ها و نمادهای مربوط به فرهنگ خود و دیگران اطلاعات کسب کنند

چگونه

وسایل مختلفی از داخل و خارج خانه پیدا کنید تا کودک‌تان بتواند با ضربه زدن به آنها، آهنگ بزند. در این کار با کودک خود همکاری کنید. حرکات کودک خود را تقلید کنید و از کودک بخواهید مشابه حرکات شما را انجام دهد. آهنگی برای خواندن انتخاب کنید یا یکی از اشعار مخصوص کودکان را با یکدیگر بخوانید و همزمان طبل بزنید و یا به صورت نوبتی طبل بزنید و بخوانید. فضاها و جاهای مختلف را برای طبل زدن امتحان کنید. صدای ابزارآلات موسیقی شما در داخل و بیرون از خانه چگونه است؟ صدای آنها در حمام در مقایسه با فضاهای بزرگتر چطور است؟

این یک فعالیت لذت بخش است زیرا به محض اینکه کودک‌تان بتواند بنشیند یا وسایل را بیاورد، قابل انجام است. همه کودکان دوست دارند به وسایل ضربه بزنند!

همراه با کودک خود، کتابی درباره طبل زدن یا موارد دیگری که مرتبط با این موضوع است، بخوانید. کتاب‌های پیشنهادی:

- *Drum City*، نوشته‌ی Thea Gudione
- *The Drum Calls Softly*، نوشته‌ی Dave Bouchard

زمان

طبل زدن را می‌توان در سنین خیلی کم به کودکان معرفی کرد. آنها می‌توانند روی زمین یا روی پای شما بنشینند و به یک شیء ضربه بزنند. طبل زدن و خواندن می‌تواند فعالیت آرامش بخشی باشد و به کودک کمک کند تا پس از یک فعالیت هیجان انگیز یا ناامید شدن، بر موضوع جدیدی تمرکز کند.

مکان

این فعالیت هم در فضای داخل و هم در فضای خارج خانه، در هر زمان از روز قابل انجام است.

من سپاسگزارم

موضوع

این تجربه فرصتی برای کودکان فراهم می‌کند تا قدردانی خود را با دیگران به اشتراک بگذارند.

1 زمینه را فراهم سازید

قبل از اینکه کودکان به تختخواب بروند، با آنها درباره کسی یا چیزی که دوست دارید صحبت کنید یا از اتفاق خوبی که آن روز رخ داده بگویید.

2 اشتراک گذاری تجارب

از فرزندان بخواهید که درباره کسی یا چیزی که دوست دارد یا اتفاق خوبی که آن روز رخ داده فکر کند. شاید آنها بابت داشتن اوقاتی خوش، صرف وقت با یکی از اقوام، غذا خوردن همراه خانواده یا یافتن یک دوست جدید قدردان باشند.

کودکان را راهنمایی کنید که سه مرتبه نرم و آرام نفس بکشد و احساس قدردانی کند. این کار باعث می‌شود کودک شما تشویق به تفکر درباره تجربیات خود شود.

هدف

از طریق این تجربه، بچه ها یاد خواهند گرفت که:

- درباره خود و احساساتشان فکر کنند
- با استفاده از اشکال مختلف بیان، افکار و تجربیات را به شکلی خلاقانه بیان کنند
- درباره واژگان، مفاهیم و زبان نوشتار کنجکاو شوند
- نظرات خود را بیان کنند و درباره دیدگاه‌های دیگران فکر کنند

چگونه

سعی کنید فعالیت را همانطور که گفته شد انجام دهید. شما می‌توانید فعالیت‌های آن روز را به یاد فرزندان بیاورید یا آنچه را که متوجه شده‌اید در میان بگذارید.

به کودک خود کمک کنید آنچه را که برایش قدردان است بنویسد. از فرزندان بخواهید تا تصویری بکشد که نشانگر همان کلماتی است که شما با هم نوشته‌اید.

صبح که از خواب بیدار می‌شوید به عنوان راهی برای به یاد داشتن چیزهای خوب در زندگیتان، سعی کنید دوباره آنچه به خاطرش قدردان بوده‌اید را مرور کنید

یک داستان همراه فرزندان در مورد قدردانی یا ایده‌های دیگری بخوانید که با فعالیت مرتبط است. یک پیشنهاد این است:

• Orca Chief نوشته Roy Henry Vickers & Robert Budd

زمان

نجام این فعالیت را قبل از اینکه کودکان بخوابد امتحان کنید.

مکان

این فعالیت را می‌توان در هر مکانی انجام داد.

مرجع

Braun, M., & Stewart, W. (2017). *Mindful Kids: 50 Mindfulness Activities for Kindness, Focus and Calm*. [Activity Deck]. Cambridge, MA: Barefoot Books

سرگرمی با آینه

موضوع

آینه‌ها وسایلی سرگرم کننده و جالب هستند و استفاده از آنها راهی مؤثر برای کمک به کودک برای بررسی و کشف چهره‌ها، حالت‌های مختلف چهره، خودآگاهی و حرکات دیگران است. کودکان در تمام سنین دوست دارند تصویر منعکس شده خود را ببینند و با تغییر دادن آن، سرگرم شوند.

1

زمینه را فراهم سازید

- از هر آینه‌ای که در دسترس دارید می‌توانید استفاده کنید. کودک خود را در جلوی آینه اتاق قرار دهید، یا او را در روبروی یک آینه تمام قد بزرگ، به شکم روی زمین بخواهانید، یا در حالی که بچه را روی پای خود نگه داشته‌اید، از یک آینه دستی استفاده کنید. اگر از یک آینه بزرگ استفاده می‌کنید، اطمینان حاصل کنید که به طور مناسب و ایمن نصب شده و تکان نمی‌خورد.

2

سرگرمی با آینه

- همراه با کودک خود، جلوی آینه بنشینید. با کودک در مورد آنچه می‌بینید صحبت کنید. به نام بردن احساسات و حالت‌های مختلف چهره توجه داشته باشید.
- این فعالیت تماماً در مورد مکالمه و نام گذاری ز احساسات به شیوه‌ای مثبت و آرام است. انعطاف پذیر باشید و از این بازی لذت ببرید! به کودک اجازه دهید تا کنترل فعالیت را به عهده بگیرد.

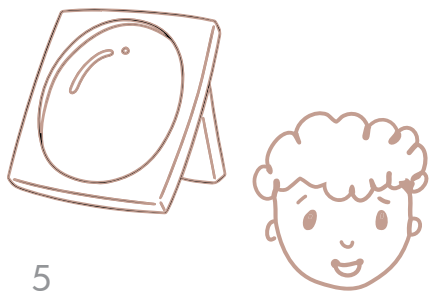
هدف

- بررسی و کشف احساسات و حالت‌های مختلف چهره از طریق این فعالیت موجب می‌شود که
- کودکان بتوانند احساسات خودشان و دیگران را بهتر تشخیص دهند
- کلمات زیادی در مورد احساسات یاد بگیرند که این امر به ارتباط و خودآگاهی آنان کمک می‌کند
- عواملی که بر احساسات خودشان و دیگران تأثیر می‌گذارد را شناسایی و پیش بینی کنند

چگونه

کودک‌تان را در مقابل آینه قرار دهید و توجه او را به تصویرش در آینه جلب کنید. می‌توانید این کار را با ضربه زدن به آینه یا حرکت دادن آن (اگر از آینه دستی استفاده می‌کنید) انجام دهید. با یکدیگر به آینه نگاه کنید و آنچه می‌بینید را با استفاده از نام آن، شرح دهید. چند مثال

- "به بچه‌ی داخل آینه نگاه کن! این خودتی، فرهاد!"
- به اعضای مختلف بدن اشاره کنید، "اینها چشم‌های (آبی/قهوه‌ای) تو هستند. بینی‌ات رو می‌بینم. من عاشق لپ‌های صورتی توام. این دهانته که داره به من لبخند می‌زنه. چه بچه‌ی خوشحالی!"
- "قیافه‌ات خیلی جدیه. داری از خودت می‌پرسی که کی توی آینه است؟ این تویی، مریم!"
- دست بچه را تکان دهید، "دارم دستت رو تکان میدم. سلام!"

توجه کنید که کودک‌تان به کجا نگاه می‌کند. اگر چیزی توجه او را به خود جلب کرده، در مورد آن صحبت کنید. اگر کودک‌تان در سنین یادگیری حرف زدن قرار دارد، توجه کنید که دارد به چه چیزی نگاه می‌کند و نام آن را تکرار کنید. اگر کودک‌تان هنوز نامفهوم صحبت می‌کند، به او زمان بدهید تا صحبت کند و سپس پاسخ دهید تا یک مکالمه دو طرفه یا بده‌بستان داشته باشید (حتی اگر متوجه نمی‌شوید که کودک‌تان چه می‌گوید).

سعی کنید حالت‌های مختلف چهره را شبیه سازی کنید و از کودک بخواهید تا همراه شما این کار را انجام دهد. در مورد کاری که دارید انجام می‌دهید، صحبت کنید و نام حالت‌های مختلف چهره بیانگر احساسات مختلف را ذکر کنید. کودک را ترغیب کنید تا کار شما را تقلید کند یا خودش ادا دریاورد. می‌توانید این فعالیت را به بازی حدس زدن تبدیل کنید و به صورت نوبتی بازی کنید. با افزایش سن کودک، سعی کنید کلمات مربوط به احساسات پیچیده تر را امتحان کنید. چند مثال

- “به لبخند بزرگ من نگاه کن! به نظرت الان چه احساسی دارم؟”
 - وقتی بد اخلاق یا ناراحت هستی، چه شکلی هستی؟ می‌تونی یک قیافه بد اخلاق بگیری؟ بین وقتی ناراحت می شوم، ابرو هام چه طوری پایین میاد. می‌تونی این کار رو انجام بدی؟”
 - “امروز صبح یادته، وقتی وارد اتاق شدم و خودت به تنهایی از دیواره گهواره‌ات بالا رفتی و بیرون اومدی؟ واقعاً تعجب کردم! قیافه‌ام این شکلی شد. تا حالا شده که تعجب کنی؟”
- حتماً به کودک خود زمان زیادی بدهید تا به سؤالات پاسخ دهد. کودکان خردسال در اغلب موارد به چندین ثانیه (یا بیشتر) زمان نیاز دارند تا به سؤال گوش کنند و پاسخ را در ذهن خود شکل دهند. مثل همیشه، به کودک اجازه دهید تا فعالیت را هدایت کند.
- سعی کنید یک داستان کوتاه تعریف کنید و از کودک بخواهید تا در جلوی آینه احساسات مختلف را در چهره‌اش به نمایش بگذارد. اگر فکر می‌کنید که کودک لذت می‌برد، شما نیز می‌توانید حالت چهره او را تقلید کنید. به کودک خود زمان زیادی بدهید تا تصمیم بگیرد که شخصیت داستان چه احساسی دارد و بتواند همان احساس را با چهره خود نشان دهد. اگر دیدید این کار برایش مشکل است، از گفتگوهای کمی یا کلمات راهنمایی استفاده کنید. ز کودک را تشویق کنید که حالت شوخی یا ناراضی را برای شما نشان دهد! یک مثال
- “روزی روزگاری، دختر کوچولویی به نام شنل قرمزی زندگی می‌کرد. یه روز پدرش از اون خواست تا سبزی از پر از خوراکی های خوب رو برای مادر بزرگش ببرد. شنل قرمزی کوچولو در حال بازی کردن بود و واقعاً دوست نداشت که بازی رو ول کنه و بره. می‌تونی به من نشون بدی که شنل قرمزی چه احساسی داشت؟ اون چه حسی داشت؟ اون نمی‌خواست بازی خودش رو ول کنه و بره. وقتی که تو در حال بازی هستی و من از تو می‌خوام که کاری انجام بدی، قیافه‌ات چه شکلی میشه؟”
- سعی کنید از وسایل مختلف برای تغییر ظاهر خود استفاده کنید (مثلاً عینک آفتابی، شنل یا روسری، کلاه، گردنبند). به نوبت به یکدیگر در پوشیدن و بیرون آوردن اشیای مختلف کمک کنید.

همراه با کودک خود، کتابی درباره بازی با آینه یا موارد دیگری که مرتبط با این موضوع است، بخوانید. کتاب‌های پیشنهادی:

- Jenny Cooper نوشته‌ی *Do Your Ears Hang Low?*
- Vicki Cobb نوشته‌ی *I See Myself*

زمان

این بازی در هر زمان از روز قابل انجام است، اما انجام آن در مواقعی که کودک در هوشیاری و تمرکز کامل به سر می‌برد و حوصله بازی کردن را دارد، بهترین نتیجه را در پی خواهد داشت.

مکان

این فعالیت در هر جایی که آینه وجود داشته باشد، قابل انجام است.

مرجع

:Herr, J., & Swim, T. (2003). *Rattle Time, Face to Face, and Many Other Activities for Infants Birth to 6 Months*. Clifton Park, NY: Thomson/Delmar Learning

ترسیم موسیقی

موضوع

این تجربه، حواس بینایی و شنوایی را با هم بررسی می‌کند و اگر فرزند شما علاقمند به موسیقی و ریتم باشد، می‌تواند برایش بسیار بسیار سرگرم کننده باشد.

1

زمینه را فراهم سازید

- هر نوع موسیقی را که شما و فرزندتان گوش می‌دهید، یا در اجتماع شما مهم است، مانند انواع مختلف طبل ها، رقص، یا انواع دیگر موسیقی‌های بیکلام، انتخاب کنید.
- تکه کاغذ بزرگی را روی زمین بچسبانید یا از کاغذ اندازه‌ی معمولی استفاده کنید. مقداری مداد شمعی، ماژیک، گچ یا رنگ انگشتی را آماده کنید.

2

نقاشی موسیقی

موسیقی را پخش کنید و فرزندتان را تشویق کنید تا براساس آنچه می‌شنود با استفاده از ابزارهای نقاشی، بر روی کاغذ طراحی یا نقاشی کند.

هدف

از طریق این تجربه، کودکان یاد خواهند گرفت که:

- با استفاده از بدن و حواس خود جهان را کاوش کنند
- با استفاده از مواد و تکنیک‌های مختلف، بسازند، خلق و طراحی کنند
- به طور فعالانه کشف، تفکر، و استدلال کنند
- به روش‌های مختلفی خلاق و بیانگر باشند
- شوق زندگی و یادگیری را بیان کنند

چگونه

کودک خود را تشویق کنید تا بر اساس موسیقی‌ای که پخش می‌شود، طراحی یا نقاشی کند. اگر از رنگ استفاده می‌کنید، سعی کنید عناصر دیگری مانند صابون یا ذرات براق را اضافه کنید تا بتوانند بافت‌های مختلف رنگ مورد استفاده‌ی خود را ببینند.

شما می‌توانید بپرسید که آهنگ چه احساسی در آنها ایجاد می‌کند. آیا این آهنگ آنها را خوشحال کرده است؟ آیا این آهنگ آنها را غمگین کرده است؟ آیا آهنگ به آنها آرامش می‌دهد؟ آیا این احساسات در جایی از نقاشی بیان شده‌اند؟

هنگامی که پخش موسیقی تمام شد و فرزند شما نقاشی را به پایان رساند، از او سوالاتی در مورد نقاشی بپرسید:

- چه چیزی درست کردی؟
 - چه رنگ‌هایی استفاده کردی؟
 - چه نوع ابزاری طراحی استفاده کردی؟
 - بخش مورد علاقه تو از آهنگ چی بود؟ این بخش کجای نقاشی تو است؟
- به نقاشی کردن فرزند خود نگاه کنید و در آن کنجکاوی کنید. برای مثال، ممکن است متوجه شوید که یک ناحیه کمرنگ است، یا یک ناحیه دارای نقش‌های زیادی است. از فرزندتان بپرسید که چرا آنها را به آن شکل کشیده است.
- در مورد موسیقی، نقاشی یا ایده‌های دیگری که با فعالیت مرتبط هستند، یک داستان با فرزندتان بخوانید. یک پیشنهاد این است:

• نوشته‌ی Sam & Eva Debbie Ridpath Ohi

برای الهام گرفتن از یک گالری هنری یا یک موزه نزدیک به خود بازدید کنید:

<https://www.hellobc.com/things-to-do/museums-heritage-sites>

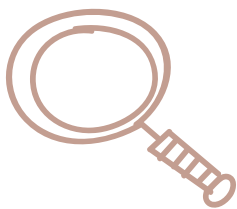
زمان

این فعالیت را می‌توان در هر زمانی از روز انجام داد.

مکان

در صورت استفاده از رنگ، این فعالیت ممکن است کثیف کاری داشته باشد. این تجربه را در داخل یا خارج انجام دهید.

کتاب تصویری یافتن اشیاء

موضوع

این فعالیت روشی مناسب برای ارتقای مهارت خواندن و سوادآموزی و ترکیب آن با فعالیت بدنی است. از کتاب‌های تصویری به عنوان مبنای برای بازی یافتن اشیاء استفاده کنید.

1

زمینه را فراهم سازید

- یکی از کتاب‌های تصویری مورد علاقه را بردارید (ترجیحاً کتابی با شخصیت‌های انسانی و مکان‌های آشنا). پس از اینکه یک بار به طور کامل آن را خواندید، از کودک خود بپرسید که دوست دارد چیزهایی که در کتاب می‌بیند را جستجو و پیدا کند!

2

بازی یافتن اشیاء!

- همراه با کودک خود، چیزهایی که در کتاب می‌بینید و قرار است به دنبال آنها بگردید را شناسایی کنید (مثلاً سگ، میز، ماشین، درخت). سپس کتاب را با خود به بیرون یا یک اتاق جدید ببرید و سعی کنید چیزهایی که در کتاب وجود داشت را در دنیای واقعی پیدا کنید.

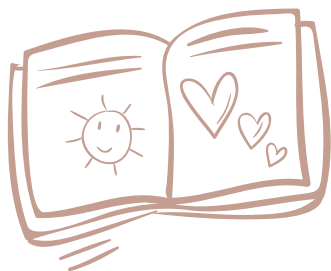
هدف

این تجربه به کودکان کمک خواهد کرد تا

- بین مطالبی که می‌خوانند و دنیای واقعی ارتباط برقرار کنند
- زبان ادراکی (شنیداری/خواندنی) و زبان بیانی (گفتاری/علایم) آنها توسعه و ارتقا پیدا کند.
- زبان چاپ شده را در حالت‌ها و قالب‌های مختلف شناسایی کنند
- بین ایده‌ها و اشیاء ارتباط برقرار کنند
- نسبت به زبان چاپی، آگاهی بیشتری پیدا کنند
- مهارت‌های ارتباطی و سواد آنان ارتقا پیدا کند

چگونه

می‌توانید از درون خانه خود با اسباب بازی‌ها یا وسایلی که برای کودک‌تان شناخته شده هستند، شروع کنید. یک کتاب مقوایی که در هر صفحه‌اش یک چیز وجود دارد را انتخاب کنید، سپس با کمک یکدیگر آن چیز را در دنیای واقعی پیدا کنید. آن چیز را در کنار تصویرش بگیرید و نام آن را دو بار تکرار کنید. به عنوان مثال، اگر کتابی درباره اسباب بازی‌های کودکان می‌خوانید و تصویر یک خرس عروسکی در آن می‌بینید، به همراه یکدیگر یک خرس عروسکی پیدا کنید و همزمان با اشاره به تصویر بگویید "خرس" و دوباره با اشاره به خرس عروسکی، تکرار کنید "خرس".

می‌توانید از پیدا کردن اشیاء ساده فراتر رفته و به دنبال انواع یا طبقه‌بندی‌های مختلف اشیاء باشید. به عنوان مثال، اگر یک سیب را در کتاب می‌بینید، از کودک خود بخواهید تا یک میوه دیگر و یا در سوپر مارکت، یک غذای سالم دیگر پیدا کند. همچنین می‌توانید بر اساس تصاویری که در کتاب می‌بینید، به دنبال رنگ یا شکل این تصاویر در دنیای واقعی باشید. مثلاً اگر یک مربع در کتاب می‌بینید، از کودک سؤال کنید که آیا می‌تواند یک مربع که در اطراف شما وجود دارد را نشان دهد. این کار را برای اعداد و حروف نیز تکرار کنید.

همچنین می‌توانید قبل از انجام این فعالیت، خودتان اشیای موجود در کتاب را جمع آوری کرده و درون یک کیسه قرار دهید. به کودک بگویید چشمان خود را ببندد و یکی از این اشیاء را از کیسه بیرون بیاورد. سپس سعی کند آن چیز را درون کتاب پیدا کند!

برای کودکانی که در حال یادگیری خواندن هستند، می‌توانید از آنها بخواهید تا اشیایی که نام شان در کتاب آمده را در دنیای واقعی پیدا کنند. همچنین می‌توانید به دنبال **مفاهیم** یا **کفیت‌ها** باشید. اگر چیزی در کتاب، در بالا قرار دارد، سعی کنید چیزی که بالاست را در دنیای واقعی پیدا کنید. اگر یک چیز یا شخص در کتاب خیس است، از کودک بخواهید تا چیز دیگری که خیس است را پیدا کند. برای چالشی‌تر کردن این فعالیت، می‌توانید پیدا کردن مخالف هر چیز را امتحان کنید.

اگر این فعالیت بیش از حد چالشی و سخت است یا کودک‌تان دچار سردرگمی می‌شود، این کار را با کتاب دیگری امتحان کنید و اشیاء را از قبل جمع آوری کنید. اشیاء را در اطراف خانه پنهان کنید. برای پیدا کردن آنها مسابقه بگذارید!

این فعالیت به خودی خود، انگیزه بخش است اما در صورت تمایل می‌توانید پاداش خاصی را برای پیدا کردن تعداد مشخصی از اشیاء در نظر بگیرید.

همراه با کودک خود، کتابی درباره جستجو یا تطابق چیزها یا موارد دیگری که مرتبط با این موضوع است را بخوانید. کتاب‌های پیشنهادی:

• Alison Farrell نوشته‌ی *Cycle City*

• Britta Teckuntrup نوشته‌ی *Where's the Pair?*

کتابخانه‌های همگانی بریتیش کلمبیا را برای یافتن کتاب‌ها و بسیاری منابع دیگر، جستجو کنید!
<https://www2.gov.bc.ca/gov/content/sports-culture/arts-culture/public-libraries>

زمان

این فعالیت در هر زمانی قابل انجام است. بهتر است این فعالیت برای یک کودک به تنهایی یا گروه کوچکی از کودکان لگوا شود، با این حال قابلیت انجام شدن توسط گروه‌های بزرگتر را نیز دارد.

مکان

این فعالیت می‌تواند هر جایی که هستید انجام شود. می‌توانید این فعالیت را در خانه، در هنگام شروع فعالیت‌های روزانه یا در طول پیاده روی و تفریحات بیرون از خانه انجام دهید. با انجام این فعالیت در بیرون از خانه و جستجو برای اشیاء، نه تنها سواد کودک خود را ارتقا می‌دهید، بلکه به طور همزمان فعالیت بدنی او را نیز بهبود می‌بخشید.

منابع

Lawhon, T., Cobb, J.B. (2002). Routines that Build Emergent Literacy Skills in Infants, Toddlers, and Preschoolers. *Childhood Education Journal*, 30(2), 113-118

سنگ‌های داستانی

موضوع

این فعالیت ریشه در یکی از سنت‌های بومیان استرالیا دارد. سنگ‌های داستانی سنگهایی رنگی هستند که در یک کیسه کوچک نگهداری می‌شوند و به عنوان ابزاری برای گفتن داستان استفاده می‌شوند.

سادگی کلید این فعالیت است. تصاویر ساده متنوعی که نشان دهنده علایق مختلف فرزند می باشند را روی سنگ‌های کوچک طراحی و نقاشی کنید. پس از خشک شدن، آنها را در یک کیسه قرار دهید.

از کودک دعوت کنید تا در سنگ‌ها بگردد و با استفاده از آنها داستان‌هایی را از خود خلق کند.

هدف

از طریق این تجربه، کودکان یاد خواهند گرفت که:

- افکار را بیان کنند و به شکلی خلاقانه از اشکال مختلف بیان استفاده کنند
- داستان‌ها و نمادهای خود و دیگر فرهنگ‌ها را تجربه کنند
- نظرات خود را بیان کنند
- تفکر انتزاعی و انتقادی، خلاقیت و اختراع را درک کنند
- مستقل و دارای اعتماد به نفس باشند، زیرا از ابتکار عمل برای داستان پردازی بهره می‌گیرند
- مهارت‌های ارتباطی و سواد خود را افزایش دهند

چگونه

تصاویر ساده‌ای روی سنگ‌ها بکشید: خانه، سگ، گربه، درخت، ماشین، کوهستان، امواج و افراد (حتی کاریکاتورهای کوچکی از اعضای خانواده). برای بعضی از کودکان، این کار بیشتر به عنوان یک فعالیت کاوشگرانه یا کلمه مشاهده عمل می‌کند. کودک خود را تشویق کنید تا چندین بار نام تصویر را با شما تکرار کند.

اجازه دهید کودک سنگ‌ها را بررسی کند. بعضی از کودکان به طور خودکار یک داستان خلق می‌کنند در حالیکه دیگران ممکن است نیاز به کمک داشته باشند. شما می‌توانید با پرسیدن اینکه نمادهای روی سنگ‌ها چیست یا این شخصیت‌ها کیستند یا تصاویر نشانگر چیست به پیشرفت کودک کمک کنید. از سوالات کاوشی استفاده کنید نظیر « کجا زندگی می‌کند » یا « آنها چه کار می‌کنند؟ » تا به آنها در ایجاد یک داستان کمک کنید.

کودک شما می‌تواند سنگ‌های خود را نقاشی کند. این امر به آنها اجازه می‌دهد که فعالیت را به‌طور کامل تحت کنترل خود داشته باشند و ایده‌ها و تفکر خلاق آنها را برجسته و تشویق می‌کند. همچنین، فرزندان را تشویق کنید که یک داستان راپردازد.

یک داستان با فرزندان درباره خلاقیت یا ایده‌های دیگر مرتبط با فعالیت بخوانید. یک پیشنهاد این است:

- Jon J Muth و شته‌ی Zen Shorts

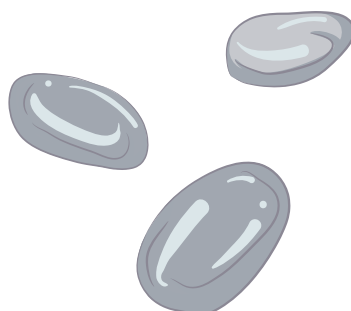
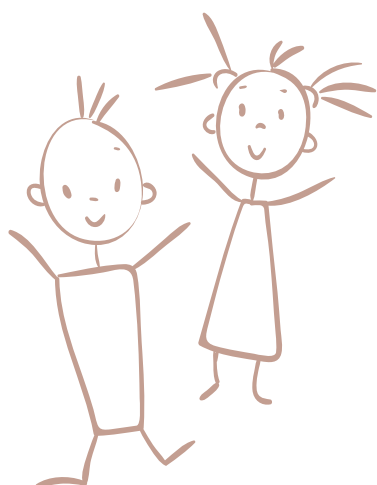

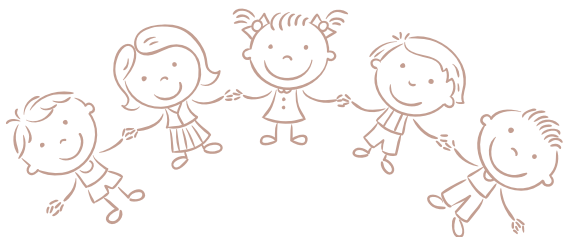
زمان

این فعالیت را می‌توان در هر زمانی از روز انجام داد و می‌توان به صورت جداگانه یا در گروه‌های کوچک به آن پرداخت.

مکان

این تجربه را می‌توان در هر مکانی انجام داد، ترجیحاً در یک مکان با فضای کافی برای کودک تا سنگ‌ها را پخش کند و داستان خود را بسازد.

عصای سخنگو

موضوع

تجربه عصای سخنگو برداشتی از سنت بومیان در آمریکای شمالی است. عصاهای سخنگو به طور سنتی برای آموزش کودکان، برگزاری شورا، تصمیم‌گیری در مورد اختلافات، برگزاری گردهمایی بومیان، برگزاری حلقه‌های داستان‌گویی یا برگزاری جشن‌هایی که در آن بیش از یک نفر صحبت می‌کند، استفاده می‌شوند. عصای سخنگو از فردی به فرد دیگر به هنگام صحبت دست به دست می‌شود و تنها شخصی که آن را در دست نگه داشته می‌تواند در طول آن مدت صحبت کند. صحبت هر عضو از جمع، دیدگاه مقدسی محسوب می‌شود.

عصای سخنگو به کودکان اصول برقراری ارتباط را از دریچه‌ای احترام‌آمیز، صبورانه و همکارانه می‌آموزد. این روش کودکان را تشویق می‌کند تا مهارت‌هایی مانند صحبت کردن به نوبت، انتظار، و حل مشکل را در یک محیط آرام و ایمن یاد بگیرند.

1 زمینه را فراهم سازید

راه‌های مختلفی برای آشنایی با عصای سخنگو وجود دارد. این کار را می‌توانید داخل خودرو، حین صرف غذا، زمان تعریف کردن یک داستان، یا به عنوان شروع یک پروژه هنری مشترک انجام دهید. سعی کنید هنگام یک پیاده روی در طبیعت این فعالیت را به فرزندان معرفی کنید، یا اگر آنها اختلاف نظری دارند و برای حل و فصل آن نیاز به یک روش برای کمک به پیدا کردن راه حل دارند. همچنین می‌توانید از این وسیله زمانی استفاده کنید که افراد زیادی همزمان صحبت می‌کنند، و شما می‌خواهید اطمینان حاصل کنید که هر کسی فرصتی برای گفتن حرفش دارد.

صرف نظر از چگونگی طرح اصول این فعالیت، مهم است که **اصول مبنایی** استفاده از عصای سخنگو را در یک حلقه مشترک مطرح کنید:

1. در یک حلقه مشترک، هر کس به نوبه خود صحبت خواهد کرد، بنابراین همه را تشویق کنید تا متوجه مدت زمان مورد استفاده برای بیاناتشان باشند.
2. هرکسی که عصای سخنگو را نگه می‌دارد، یک «نقطه نظر مقدس» دارد. این فرد تعیین می‌کند که چه زمانی صحبتش تمام می‌شود و پس از آن می‌تواند عصا را به شخص دیگری بدهد که هنوز صحبت نکرده است.
3. هنگامی که کسی افکار و بینش خود را به اشتراک می‌گذارد، سایرین در آن حلقه مشترک باید به وی احترام گذاشته و گوش دهند و از اظهار نظر خودداری کنند تا اینکه این فرد آنچه را که می‌خواهد در میان بگذارد.

هدف

از طریق این تجربه، کودکان یاد می‌گیرند که

- خلاق باشند
- احساس اعتماد به نفس داشته و خود را بیان کنند
- ارتباط برقرار کنند، از مهارت‌های درون فردی و دیپلماسی استفاده کنند
- استراتژی‌های مقابله مثبت و مهارت‌های حل مسئله اتخاذ کنند
- با استفاده از اشکال مختلف بیان، افکار و تجربیات خود را به شکلی خلاقانه بیان کنند
- توانایی‌های مختلف زبانی و ظرفیت برقراری ارتباط با دیگران را به طرق مختلف توسعه دهند
- داستان‌ها و نمادهای فرهنگی خود و دیگر فرهنگ‌ها را تجربه کنند
- نظرات خود را بیان کنند و درباره دیدگاه‌های دیگران تفکر کنند

چگونه

کودکان ممکن است برای پردازش مفهوم عصای سخنگو نیاز به زمان داشته باشند. برای معرفی این فعالیت، فرزندان را تشویق کنید تا تکه‌ای چوب را با موارد مختلف مانند رنگ، چسب براق، مواد قابل بازیافت و پر تزئین کند. در طول کاوش، خیلی مهم است که در مورد چگونگی استفاده‌ی آنها از عصا و استفاده‌ی سنتی آن با آنها صحبت کنید.

سعی کنید یک داستان یا یک کتاب در مورد عصای سخنگو بخوانید (مانند عصای سخنگو نوشته دات مهاری). به اشتراک گذاری داستان و صحبت بعدی درباره اهمیت عصای سخنگو به ایجاد درک درستی از مبانی ارتباط کمک می‌کند.

به طور سنتی، یک **پر پاسخ دهنده** ممکن است توسط فردی نگه داشته شود که به یک سوال پاسخ می‌دهد. یک سوال مطرح می‌شود و پر به فردی که پاسخ می‌دهد منتقل می‌شود. این کار به تقویت توسعه مهارت دیپلماسی و مذاکره کمک می‌کند.

مکان

این تجربه را می‌توان در هر جایی انجام داد، اما ترجیحاً در یک فضای آرام و بدون موارد پرت کننده حواس باشد. اگر با یک گروه از کودکان آن را انجام می‌دهید، در جایی باشد که آن گروه بتوانند در یک دایره بنشینند.

زمان

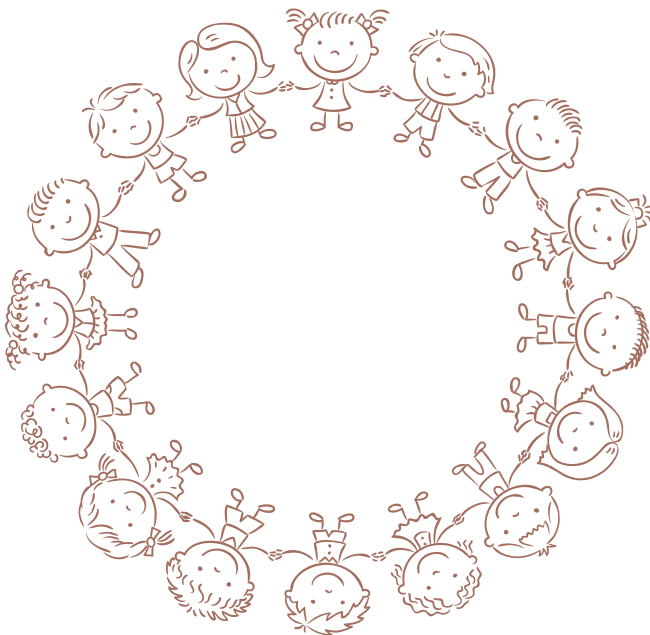
این فعالیت را می‌توان در هر زمانی از روز انجام داد اما بهتر است در گروه‌های کوچک یا با تمام اعضای خانواده انجام شود.

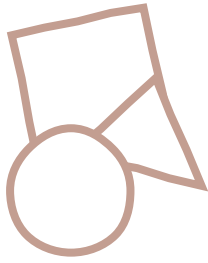
منابع

.Native American Legends – Traditional Talking Stick

برگرفته از <https://www.firstpeople.us/FP-Html-Legends/TraditionalTalkingStick-Unknown.html>

.Meharry, D. (2006). *The Talking Stick*. New Zealand: Raupo Publishing Ltd

مثلث، مربع و دایره

موضوع

اشکال، الگوها و ترتیب‌ها می‌توانند برای کودکانی که علاقه به پیش‌بینی پذیری و امور روزمره دارند، بسیار جذاب باشند. این فعالیت می‌تواند به شیوه‌های مختلفی انجام شود و علایق آنها را تقویت کند.

1

زمینه را فراهم سازید

- اشکال مختلف را از تکه‌ای کاغذ ببرید، مثلاً مربع‌ها، مثلث‌ها، دایره‌ها و مستطیل‌های بزرگ. کودک شما می‌تواند در برش زدن یا کشیدن اشکال به شما کمک کند و یا به شما بگوید که دوست دارد چه اشکالی را ببیند.

2

بازی با اشکال!

- اشکال مختلف را جلوی کودک خود قرار دهید. نگاه کنید و ببینید که کودک شما چگونه با اشکال متخلف تعامل کرده و چه الگوهایی ایجاد می‌کند.
- اگر کودک شما بی‌علاقه به نظر می‌رسد، این فعالیت را در زمانی دیگر و هنگامی که در مورد اشکال و الگوها صحبت می‌کند، انجام دهید. همچنین می‌توانید برجسبها یا صورتنک‌هایی را به اشکال بچسبانید (مثلاً مثلث خوشحال یا مربع غمگین).

هدف

این تجربه به کودکان کمک خواهد کرد تا

- ساختن، خلق کردن و طراحی را با استفاده از مواد و شگردهای مختلف تجربه کنند
- در مورد لغات، مفاهیم و زبان گفتاری کنجکاو باشند
- وارد بازی با موسیقی و کلمات شوند
- از اعداد، مقیاس‌ها و اشکال در زمینه‌های معنی داری استفاده کنند

چگونه

به همراه کودک، نام اشکالی که می‌بینید را تکرار کنید. برای مثال، به یک مربع، دایره یا مستطیل اشاره کنید. نام آن را با یکدیگر تکرار کنید.

سعی کنید همراه کودک خود، با صدای بلند، اشکال مختلف را بشمارید (مثلاً تعداد مربع‌ها، دایره‌ها و مثلث‌ها را با صدای بلند بشمارید).

بازی حدس زدن: را انجام دهید: "من چهار ضلع و چهار گوشه دارم. اسم من چیه؟" سعی کنید نام‌های بامزه برای اشکال انتخاب کنید مثلاً "دایره نادان" یا "مستطیل کلک باز"

از کودک خود بخواهید تا با این اشکال، الگوهای مختلفی بسازد. برای مثال، با کمک یکدیگر الگوی از مربع و مثلث بسازید (مربع، مثلث، مربع، مثلث و سپس از کودک خود بپرسید چه شکلی باید بعد از آن بیاید و چرا. به یاد داشته باشید که پاسخ اشتباه وجود ندارد! از کودک بخواهید تا الگوی مورد نظر خود را بسازد.

از کودک خود بخواهید تا با این اشکال، چیزی بسازد. برای مثال، او می‌تواند با استفاده از اشکال مختلف، حیوان، منظره، فرد یا هر چیزی که بخواهد، با کمک تخیل خود درست کند.

اگر کودک شما به رنگ آمیزی با طراحی علاقه دارد، او را تشویق کنید تا اشکال برش داده شده مختلف را رنگ آمیزی کند یا با استفاده از وسایل رنگ آمیزی مختلف، طرح‌هایی ایجاد کند.

اگر بیرون از خانه بازی می‌کنید، وزش باد ممکن است الگوی شما را به هم بریزد. این فعالیت می‌تواند جالب و لذت بخش و یا دلسرد کننده و ناامید کننده باشد. همچنین شما می‌توانید از مواد طبیعی برای اشکال استفاده کنید (سنگ‌ها، چوب‌ها، برگ‌ها).

همراه با کودک خود، کتابی درباره اشکال مختلف یا موارد دیگری که مرتبط با این موضوع است، بخوانید. کتاب‌های پیشنهادی:

• *Circle, Square, Moose*، نوشته‌ی Kelly L. Bingham

• *Shape*، نوشته‌ی DK Braille

زمان

این فعالیت در هر زمانی از روز، قابل انجام است.

مکان

می‌توانید این فعالیت را در هر جایی انجام دهید، با این حال، سطح صافی مثل میز، کف یا روی زمین، بهترین نتیجه را به همراه خواهد داشت.

